

CZERWIEC W BIBLIOTECE

Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie, ul. Dobra 56/66, 00-312 Warszawa

tel.: 5525660, fax 5525659, e-mail: buw@uw.edu.pl

<http://www.buw.uw.edu.pl>

czerwiec 2009 r.

PREZENTACJA RAPORTU „POLSKA 2030”

17 czerwca w Bibliotece Uniwersyteckiej w Warszawie premier Donald Tusk oraz minister, przewodniczący stałego komitetu Rady Ministrów Michał Boni zaprezentowali raport *Polska 2030. Wyzwania rozwojowe*. Raport wymienia 10 najważniejszych wyzwań, jakie stoją przed Polską w najbliższych dwóch dekadach. Są to: wzrost i konkurencyjność, sytuacja demograficzna, wysoka aktywność zawodowa oraz adaptacyjność zasobów pracy, odpowiedni potencjał infrastruktury, bezpieczeństwo energetyczno-klimatyczne, gospodarka oparta na wiedzy oraz rozwój kapitału intelektualnego, solidarność i spójność regionalna, poprawa spójności społecznej, sprawne państwo, wzrost kapitału społecznego. Minister Boni przedstawił raport, jako mający nowatorski charakter tzw. zielonej księgi — będzie tworzył ramy do opracowania Długookresowej Strategii Rozwoju Kraju.

Spotkanie, którego miejscem był hol katalogowy BUW, zgromadziło przedstawicieli środowisk naukowych i biznesowych oraz media. Szkoda, że mówcy nie wykorzystali okazji przemawiania w takim miejscu, aby podkreślić rolę bibliotek w rozwoju kraju. Sam raport wzmiankuje biblioteki przy okazji opisywania infrastruktury informatycznej i telekomunikacyjnej, zauważając głównie ich ciągle niedostateczną komputeryzację. Istotny wydaje się fragment poświęcony repozytoriom i digitalizacji zbiorów:

W wypadku komunikacji naukowej wiele polskich uczelni i instytucji naukowych ma zapewniony dostęp do czasopism zagranicznych w wersji elektronicznej dzięki wykupywanym subskrypcjom. Tymczasem przeważająca część polskich tytułów naukowych nie jest w ogóle dostępna w postaci cyfrowej. Praktycznie nieznanym w Polsce jest model otwartego dostępu do treści naukowych finansowanych ze środków publicznych – coraz częściej wprowadzany w Europie i pozwalający w pełni użytkować potencjał nowych technologii w dystrybucji wiedzy. Na całym świecie trwają dzisiaj duże procesy digitalizacyjne, tak publiczne, jak komercyjne. Aby nie pozostać w tyle, musimy zwiększyć tempo digitalizacji, by przed 2030 r. udostępnić w postaci cyfrowej całe nasze dziedzictwo narodowe. W ciągu 20 lat dostępność dowolnych treści w postaci cyfrowej będzie normą – już dziś należy wdrażać odpowiednie regulacje i modele publikacji treści. W 2030 r. tradycyjne usługi będą całkiem anachroniczne, a zasoby dostępne jedynie w postaci analogowej będą wykluczone z obiegu treści kulturowych i naukowych. [s.159]

Początkowo organizatorzy planowali zamknięcie Biblioteki dla czytelników w dniu spotkania, pod naciskiem studentów zdecydowali się jednak na prezentację raportu w Bibliotece otwartej dla użytkowników. Wydaje się, że było to dobre rozwiązanie. Studenci nie stracili dnia pracy podczas sesji egzaminacyjnej, a chętni zyskali okazję wzięcia udziału w prezentacji.

aw

RADA BIBLIOTECZNA...

... zebrała się na ostatnim przedwakacyjnym posiedzeniu 3 czerwca. Rada zaakceptowała projekt budżetu w formie zaproponowanej przez dyr. Maciuszko. Przewodniczący Rady, dr Mirosław Grochowski, zaproponował opracowanie kompleksowej informacji na temat sytuacji finansowej BUW (gmachu i instytucji) na drugie po wakacjach posiedzenie Senatu. Na tym posiedzeniu będą prezentowane także wyniki zeszłorocznej ankiety, warto wykorzystać okazję i przedstawić pełną informację o Bibliotece.

Kolejnym omawianym tematem była sytuacja w zakresie e-czasopism i baz danych – kryzys finansowy 2009 i prognoza na rok 2010. Dr Jerzy Gąsiorowski przedstawił informacje na temat kosztów prenumeraty e-zbiorów na UW od 2003 roku – koszty te stale rosną, a udział wydziałów w ich pokrywaniu (5% odpis od środków na badania statutowe) nie zwiększa się. Rada uznała, że powinno się odbyć w trybie pilnym spotkanie z dziekanami poświęcone prenumeracie. Poza informacją na temat sytuacji finansowej powinno się przedstawić im możliwości rozwiązania sytuacji: zwiększenie udziału wydziałów w finansowaniu prenumeraty albo ograniczenie listy prenumerowanych czasopism.

Zajęto się także regulaminami: organizacyjnym BUW i systemu biblioteczno-informacyjnego UW. Po wstępnym zaakceptowaniu ich przez Radę zostały skierowane do dalszych konsultacji na UW. Elżbieta Podlasin zaprezentowała założenia nowego regulaminu udostępniania zbiorów BUW. Rada będzie kontynuować dyskusję na ten temat na pierwszym powakacyjnym posiedzeniu.

aw

NUKAT – AUTOSTRADA INFORMACJI CYFROWEJ

BUW od kwietnia realizuje projekt NUKAT – AUTOSTRADA INFORMACJI CYFROWEJ, finansowany ze środków Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka. O rozpoczęciu programu informowaliśmy na stronie internetowej Biblioteki.

Projekt jest wielowątkowy, a jego celami są:

- scalenie katalogów lokalnych w NUKAT (obecnie trwa przygotowanie założeń merytorycznych do przeprowadzenia automatycznego porównania katalogu lokalnego z katalogiem NUKAT oraz do przeprowadzenia automatycznej kontroli poprawności rekordów, opracowywana jest szczegółowa procedura przejmowania danych i zwracania danych, z precyzyjnym wskazaniem zadań Centrum NUKAT i bibliotek uczestniczących oraz opisaniem metod postępowania z danymi zależnie od zakwalifikowania ich do określonej grupy (dane oryginalne poprawne, dane oryginalne niepoprawne, dane zdublowane)),
- udoskonalenie wyszukiwarki KaRo (autor KaRo, dr Tomasz Wolniewicz z UMK w Toruniu, rozpoczął pracę nad tą częścią zadania),
- retrokonwersja czasopism z BUW i bibliotek wydziałowych (zorganizowano i przeprowadzono szkolenia dla zespołu, który będzie pracował przy retrokonwersji),
- digitalizacja czasopism (jest przygotowywany przetarg na wykonawcę digitalizacji).

Realizowany projekt jest pierwszym tak dużym zadaniem finansowanym ze środków UE. Angażuje duże grono osób z BUW, bibliotek wydziałowych oraz Kwestury UW. Pierwsze tygodnie zajęło nam określenie formalnych podstaw działań, zgodnych z zasadami na UW i wymogami Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, a także wdrożenie się do systemu wnioskowania o środki i sprawozdawania wydatków — dość skomplikowanego, jak zwykle przy okazji programów operacyjnych. Należy mieć nadzieję, że po pokonaniu tych początkowych trudności projekt wejdzie w fazę płynnej realizacji.

aw

WYSTAWA PAPIESKA

Tuż przed 11 czerwca, kiedy przypadała dziesiąta rocznica poświęcenia nowego gmachu BUW przez Jana Pawła II, ruszyła wirtualna wystawa upamiętniająca tamto wydarzenie. Wykorzystano w niej archiwalne zdjęcia i wspomnienia naszych pracowników oraz nagrania audio udostępnione przez Polskie Radio. Można ją oglądać w internecie po wejściu przez stronę główną BUW do 11 czerwca 2010 roku. Wystawa wprowadza nas w obchody jubileuszu dziesięciolecia BUW na Powiślu.

adz

BLOOMSDAY W BUW

16 czerwca 1904 roku Leopold Bloom opuścił swoje dublińskie domostwo. Spacerował po obrzeżach miasta aż udał się nad pobliskie wybrzeże. Usiadł nad brzegiem morza. Uświadomił sobie datę, która w najsłynniejszej powieści XX stulecia została podana z całą pieczołowitością.

Ulysses Joyce'a toczy się na ośmiuset stronach tego właśnie pamiętnego dnia. Data ta z literatury przeszła do świadomości kulturalnej czytanych Europejczyków. Irlandczycy uczynili w rocznicę tego dnia święto kultury narodowej. Wprawdzie dla Joyce'a owa data, w której umieścił akcje swojej powieści wiązała się z podjęciem decyzji o emigracji to jednak naród irlandzki utożsamiał się i z samą powieścią i z losem jej głównego bohatera.

W Irlandii dzień Blooma obchodzony jest od lat pięćdziesiątych. W Warszawie odbywał się po raz pierwszy. Tego dnia ambasada Republiki Irlandii przekazała Bibliotece Uniwersyteckiej w Warszawie dar ponad 90 książek. Przekazaniu towarzyszyło przemówienie ambasadora pana Declana O'Donovana. W trakcie wieczoru zebrani wysłuchali prelekcji doktora Tadeusza Pióro *Wyobraźnia obywatelska Jamesa Joyce'a*. Następnie profesor Fran O'Rourke śpiewał piosenki ze zbioru *Chamber Music* młodego Joyce'a. Na zakończenie spotkania wystąpiła pani Emilia Gowin-Pacufa prezentując zbiór fotografii dotyczący Dublina i miejsc związanych z akcją Ulissesa w formie prezentacji multimedialnej.

dr Jerzy J. Kolarzowski, Wydział Prawa i Administracji UW

BUW CZYNNY DO GODZINY 22

Po udanych akcjach w okresie dwóch poprzednich sesji egzaminacyjnych Biblioteka Uniwersytecka w tegorocznej sesji letniej kontynuowała tryb pracy, do którego już nasi czytelnicy zdążyli przywyknąć, tj. przedłużyła o godzinę czas otwarcia **od 25 maja do 19 czerwca 2009 roku** (z wyjątkiem święta Bożego Ciała i następującego po nim piątku, w którym BUW pracował w trybie sobotnim). Akcja trwała cztery tygodnie, obejmując dwa tygodnie poprzedzające sesję oraz dwa tygodnie sesji.

Tak jak w dotychczasowych akcjach czytelnicy mogli korzystać z Biblioteki od poniedziałku do piątku do godziny 22. Od godziny 21 zakres dostępnych usług był ograniczony podobnie, jak w niedziele w czasie roku akademickiego, a więc do dyspozycji użytkowników pozostały zbiory w Wolnym Dostępie, Czytelnia Ogólna (bez możliwości zamawiania materiałów z Magazynu) oraz Czytelnia Czasopism Bieżących i Mikroform. Natomiast Informatorium tym razem było nieczynne. Niestety, to ograniczenia finansowe bieżącego roku spowodowały zmniejszenie obsługi bibliotekarskiej w ciągu tej dodatkowej godziny otwarcia.

Akcja promocyjna, zorganizowana już po raz trzeci we współpracy z Zarządem Samorządu Studentów UW (plakaty, komunikat mailowy do naszych czytelników oraz na stronie BUW), również tym razem przyniosła oczekiwany rezultat. Dobra frekwencja utwierdza nas w przekonaniu, że czytelnicy wykorzystują stworzone im możliwości. Bieżący monitoring wejść

i wyjść do i z Biblioteki pozwala uzyskiwać miarodajne wyniki. W ciągu 18 dni po godzinie 21 zanotowano następujące liczby:

- 722 wejścia, z czego 41% stanowiły wejścia po 21.30,
- 4503 wyjścia, z czego 63% stanowiły wyjścia po 21.30.

Studenci i pracownicy UW w przedstawionych wyżej liczbach stanowili zaledwie 59 % (wejścia ogółem) i 46% (wyjścia ogółem), pozostałą część stanowiły osoby niezwiązane ze środowiskiem UW. Podobne dane statystyczne uzyskaliśmy w sesji letniej w 2008 roku. Potwierdzają one nasze obserwacje, że studenci innych uczelni znajdują w BUW stałe miejsce pracy i nauki.

Statystycznie przypadało na jeden dzień otwarcia BUW do godziny 22: 40 wejść po godz. 21 i 250 wyjść po godz. 21 (w tym 157 wyjść po 21.30).

Elżbieta Petrović

KONFERENCJE, SEMINARIA, WARSZTATY

W dniach 27–29 maja uczestniczyłam w ogólnopolskiej konferencji naukowej ***Bibliograficzne bazy danych – kierunki rozwoju i możliwości współpracy*** zorganizowanej przez Bibliotekę Główną Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy oraz Bibliotekę Politechniki Krakowskiej z okazji 10-lecia bazy danych BazTech.

Po rejestracji uczestników zwiedziliśmy nowoczesne pomieszczenia Biblioteki Głównej UTP z oryginalną Czytelnią (od centralnie umieszczonego stanowiska obsługi czytelników promieniście rozstawione regały).

Konferencję otworzył prof. Dariusz Boroński, prorektor ds. Nauki UTP. Cel spotkania, jakim był szeroki przegląd zagadnień związanych z tworzeniem i udostępnianiem bibliograficznych baz danych oraz prezentacja możliwości współpracy z pokrewnymi serwisami i instytucjami, przybliżyli przedstawiciele organizatorów – Lidia Derfert-Wolf oraz Dorota Buzdygan.

W trakcie obrad zaprezentowano 15 polskich baz bibliograficznych oraz oprogramowanie do ich edycji i udostępniania. Poruszono także szereg problemów ogólniejszych, jak jakość i przydatność baz danych, kryteria ich oceny i wyboru, oceny parametryczne (punktacje czasopism). W ostatnim dniu konferencji odbyły się także warsztaty — brałam udział w spotkaniu na którym były prezentowane możliwości systemu Expertus do obsługi różnego typu baz (bibliografii zawartości czasopism, bibliografii dorobku naukowego, baz prac magisterskich czy doktorskich).

Poziom merytoryczny konferencji był bardzo wysoki. Na podkreślenie zasługuje również znakomita organizacja. Gospodarze zadbali o to, by po pracowitych obradach i ożywionych dyskusjach można było odpocząć w miłej atmosferze - pierwszego dnia spotkaliśmy się na kolacji w zespole pałacowo – parkowym w Ostromecku, zaś drugiego — z zainteresowaniem obejrzelśmy zabytki Bydgoszczy oprowadzani przez przewodników w historycznych strojach.

Bogaty program konferencji, wszystkie referaty i prezentacje można oglądać online w EBIBie <http://www.ebib.info/publikacje/matkonf/mat19/>, a także w repozytorium E-LIS <http://eprints.rclis.org/>

Elżbieta Międzybrodzka

1-2 czerwca w Krakowie odbyła się 15. Jubileuszowa Międzynarodowa Konferencja Naukowa ***Biblioteki i ich klienci: między płatnym a bezpłatnym komunikowaniem się w erze zasobów cyfrowych i sieci***. Wystąpiłam tam z referatem *Elektroniczna komunikacja między bibliotekarzami a użytkownikami* podejmując próbę klasyfikacji kanałów takiej komunikacji.

Konferencję prowadziły panie profesor Maria Kocójowa i Wanda Pindłowa, narzucając charakterystyczny styl obrad. Pierwszego dnia prelekcje były wygłaszane po angielsku przez

zagranicznych gości, w drugim dniu konferencji biorą głównie udział uczestnicy z kraju i referaty wygłaszane są po polsku. Poza programem konferencji prezentowano książki artystyczne i zespół muzyczny złożony z pracowników i studentów IIBN UJ.

Referaty ukazały się na CD (wkrótce w zbiorach BUW). Warto zwrócić uwagę na referaty: Janiny Ożóg i Aureliusza Potempy o własnej multiwyszukiwarce opartej o oprogramowanie Open Source, Mariusza Luterka o dostępności do informacji publicznej, Małgorzaty i Marka Nahotko o dostępności online polskich czasopism naukowych, Krystyny Kaczmarczyk o ciekawych pomysłach na PR Biblioteki Politechniki Krakowskiej, zwłaszcza pomysł krzyżówki, za rozwiązanie której można, z okazji święta biblioteki, zostać zwolnionym z kar za przetrzymane książki.

Wśród gości zagranicznych wystąpił Ian Johnson redaktor naczelny czasopisma „Libri”. Najciekawszy referat wygłosił Yaşar Tonta z Turcji o digital natives i virtual libraries i zaprosił na przyszły rok do Ankary na International Symposium on Information Management in the Changing World” (www.bby.hacettepe.edu.tr/eng).

Matylda Filas

W dniach 3-5 czerwca Komisja Opracowania Rzeczowego Zbiorów przy ZG SBP zorganizowała XI Ogólnopolskie Warsztaty na temat:

Języki informacyjno-wyszukiwawcze – teraźniejszość i przyszłość. Język haseł przedmiotowych Biblioteki Narodowej - nowe słownictwo, najnowsze ustalenia metodyczne, stosowanie w katalogach bibliotek. Uniwersalna Klasyfikacja Dziesiąta - problemy metodyczne i propozycje tworzenia charakterystyk wyszukiwawczych.

Warsztaty zorganizowano przy współpracy Biblioteki Narodowej i Instytutu Informacji Naukowej i Studiów Bibliologicznych Uniwersytetu Warszawskiego. Uczestniczyło w nich 276 osób. Program Warsztatów pod adresem: <http://www.ebib.info/content/view/1882/61/>

Tradycyjnie już, jak co roku, czas warsztatów w większości poświęcono dwóm blokom tematycznym: jhp BN i UKD.

Szczegółowe rozwiązania metodyczne i organizacyjne dla obu wyżej wymienionych języków poprzedziły referaty poświęcone problemom historii, teraźniejszości i perspektywom rozwoju języków informacyjno-wyszukiwawczych: *Wprowadzenie do tematu – języki informacyjno-wyszukiwawcze* (prof. dr hab. Jadwiga Woźniak-Kasperek), *Języki informacyjno-wyszukiwawcze wczoraj, dziś czy ...jutro?* (prof. dr hab. Bożenna Bojar), *Inny porządek rzeczy – taksonomie internetowe a języki informacyjno-wyszukiwawcze* (Marcin Roszkowski), *Dyskusja nad przyszłością Library of Congress Subject Headings* (Wanda Klenczon).

BUW na Warsztatach reprezentowały Anna Górska (z referatem *Nuovo Soggettario – nowy system katalogowania przedmiotowego we Włoszech*) i Maria Nasiłowska (*Hasła jhp KABA w funkcji tematu formalnego*).

W czasie warsztatów przedstawiono sprawozdanie Komisji Opracowania Rzeczowego Zbiorów za lata 2004-2008 i wybrano nowy Zarząd i osoby z nim współpracujące na następną kadencję. Do nowego Zarządu wybrano: Aldonę Borowską, Hannę Krasuską-Terkę, Annę Kułak, Pawła Rygiela oraz Jadwigę Woźniak-Kasperek.

Anna Stanis

5 czerwca w ramach obchodów rocznicy wyborów czerwcowych na Uniwersytecie Warszawskim odbyła się konferencja *Polski rok 1989: sukcesy, zaniechania, porażki*, prowadzona przez Prorektora UW prof. dra hab. Włodzimierza Lengauera. Składała się z trzech części.

Część pierwsza: *Polski rok 1989 – wielkie wydarzenia i godna ich interpretacja* była dyskusją pomiędzy premierem Tadeuszem Mazowieckim i prezydentem Aleksandrem Kwaśniewskim, prowadzoną przez prof. Piotra Węgleńskiego. Omawiano efekty rozmów przy Okrągłym Stole, przede wszystkim wybory, których wynik, zdaniem dyskutantów, przekroczył

oczekiwania wszystkich. Również koszty transformacji gospodarczej [szczególnie na terenach popegeerowskich] okazały się wyższe, niż przewidywano, ale były nieuniknione – widać to, gdy porównujemy sytuację Polski i krajów, w których reformy spowolniono. Sukces pokojowych przemian w Polsce był wzorem dla innych przekształcających się krajów, zarówno postkomunistycznych, jak i Republiki Południowej Afryki, która specjalnie zaprosiła polskich konsultantów. Dyskutanci ubolewali nad obniżeniem standardów życia politycznego, degeneracją debaty publicznej, a szczególnie nad coraz niższą frekwencją w wyborach [„demokracja bez uczestnictwa wędnie”]. Zalecali skupienie się na poważnych problemach, a przede wszystkim – na sprawach związanych z przyszłością. Wybory 4 czerwca 1989 r. uznano za wydarzenie bardziej przełomowe niż Okrągły Stół czy powołanie rządu Mazowieckiego, te bowiem były dziełem polityków, zaś dokonany wybór – dziełem całego społeczeństwa.

W części drugiej: *Wydarzenia roku 1989 z perspektywy międzynarodowej*, wystąpił dr Norbert Blüm, minister pracy w rządzie Helmuta Kohla, i zwolennik polityki wschodniej Willego Brandta, jak sam się określił. Zapewne dlatego chętnie podkreślał rolę Polski w pokojowym przekształceniu całej Europy Wschodniej, które umożliwiło obalenie muru berlińskiego. Wystąpienie przedstawiało historię Solidarności i wywołanych przez nią przemian, dość stereotypowo i z pewnymi uproszczeniami, ale w sposób pełen uznania. Prelegent zestawiał zjednoczenie Niemiec „krwią i żelazem” przez Bismarcka z pokojowym zjednoczeniem podczas „jesieni ludów”. Zapewne ze względów językowych ta część konferencji cieszyła się mniejszym zainteresowaniem.

Trzecia część: *Refleksja nad przebiegiem i konsekwencjami roku 1989*, nie była, jak planowano, wystąpieniem prezydenta Lecha Wałęsy, ale jego dyskusją z zebranymi, prowadzoną przez prof. Lengauera. Prowadzący dopuszczał pytania jedynie studentów, zresztą zgodnie z intencjami prelegenta; Lech Wałęsa podkreślał bowiem przez cały czas rolę młodego pokolenia w kontynuowaniu przemian rozpoczętych w 1989 roku. Uważał, że wygrana w wyborach zastała Solidarność nieprzygotowaną do pełnego wykorzystania odniesionego sukcesu, tym bardziej, że jeszcze po powołaniu rządu Mazowieckiego świat wielkiej polityki nie widział szansy na szersze zmiany w Europie Wschodniej. Podobnie jak uczestnicy pierwszej dyskusji krytykował obniżenie kultury życia politycznego, żałując, że - jak tego pragnął - po wygranej nie rozwiązano pierwszej Solidarności, co pozwoliłoby nie mieszać nazwy wielkiego ruchu społecznego do bieżącej działalności związkowej. Nawoływał do tworzenia organizacji społecznych wedle potrzeb różnych środowisk, podkreślając wielokrotnie, że wszelkie działania publiczne muszą się opierać na wartościach, gdyż wolność bez wartości jest wolnością pozorną.

Po latach teorii spiskowych, oczerniania Okrągłego Stołu i jego uczestników oraz początków Trzeciej Rzeczypospolitej miło było posłuchać ludzi, którzy mimo odmiennych korzeni, poglądów, a nawet osobowości, potrafili znaleźć wspólne punkty i traktować się z wzajemnym szacunkiem. I miło było zobaczyć, że młodzi ludzie chcą ich słuchać.

Małgorzata Jarosławska

Seminarium *Cyfrowe dziedzictwo – kultura dla przyszłości* odbyło się 17 czerwca w Sali Kolumnowej Sejmu. Głównym organizatorem spotkania, włączonego do programu obchodów Światowego Dnia Społeczeństwa Informacyjnego 2009, był Polski Komitet do spraw UNESCO, a współorganizatorami Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Biblioteka Narodowa, Naczelna Dyrekcja Archiwów państwowych, Polskie Towarzystwo Informatyczne oraz Kino Polska Dystrybucja Sp. z o.o.

Jak zwrócono uwagę we wprowadzeniu do obrad, problematyka seminarium wpisuje się w ramy przyjętej przez Rząd *Strategii rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce do 2013*

roku, a jej znaczenie znajduje odbicie w dokumentach i programach europejskich i międzynarodowych, takich jak m.in.:

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 września 2007 r. w sprawie i2010: europejska biblioteka cyfrowa (2006/2040(INI)

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2007-0416+0+DOC+XML+V0//PL>, *Konkluzje Rady Unii Europejskiej w sprawie digitalizacji i udostępniania w Internecie dorobku kulturowego oraz w sprawie ochrony zasobów cyfrowych (2006/C 297/01)* <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2006:297:0001:0005:PL:PDF>, oraz przyjęta przez Państwa Członkowskie UNESCO w 2003 roku *Karta o zachowaniu dziedzictwa cyfrowego* oraz cele międzyrządowego Programu Informacja dla Wszystkich UNESCO http://portal.unesco.org/en/ev.php-URL_ID=17721&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html.

Pierwsza sesja seminarium poświęcona była zagadnieniom ogólnym. Przedstawiciele organizatorów omówili znaczenie digitalizacji dziedzictwa narodowego oraz właściwego przechowywania i udostępniania przez Internet polskich obiektów cyfrowych dla obecności polskiej kultury w obiegu europejskim i światowym oraz dla tożsamości polskiego społeczeństwa. Ukazano ilościowe i jakościowe cele digitalizacji w perspektywie czterech najbliższych lat, z uwzględnieniem kontekstu europejskiego, zreferowano także podstawowe problemy w zakresie potrzeb finansowych (budżetowe finansowanie digitalizacji oraz budowy repozytoriów cyfrowych), zmian legislacyjnych pozwalających na archiwizację stron internetowych oraz zmian w zakresie prawa autorskiego.

Druga sesja dotyczyła działań podejmowanych w dziedzinie digitalizacji oraz udostępniania i przechowywania dziedzictwa cyfrowego, które zostały przedstawione na przykładach realizowanych i planowanych projektów. Dokonania swoich instytucji w tym zakresie omówili reprezentanci Biblioteki Narodowej, Narodowego Archiwum Cyfrowego, Archiwum Polskiego Radia, Filmoteki Narodowej, Telewizji Polskiej S.A., Kina Polska Dystrybucja Sp. z o.o., Narodowego Instytutu Audiowizualnego, Muzeum Narodowego w Warszawie, Centrum Sztuki Współczesnej, Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej, Koalicji Otwartej Edukacji oraz Interdyscyplinarnego Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego Uniwersytetu Warszawskiego.

Obrady posumowali profesorowie Włodzimierz Bolecki, Marek Niezgódka, Jerzy Wójcik i Krzysztof Zanussi, którzy mówili o wielkim znaczeniu i wartości dziedzictwa cyfrowego dla nauki i kultury, tak z punktu widzenia twórców, jak i odbiorców.

Wanda Rudzińska

ARCHITEKCI W POSZUKIWANIU INSPIRACJI

Przedstawienie najbardziej przyjaznych i dostępnych dla wszystkich użytkowników przestrzeni publicznych z wybranych stolic Europy oraz wyjaśnienie procesu ich powstawania było głównym celem międzynarodowej konferencji naukowej ***Architektura dla wszystkich – przyjazne przestrzenie Europy***, która odbyła się w BUW 22 i 23 czerwca. Jej głównym organizatorem było Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji, które działa od 1995 roku. Współorganizatorem konferencji był BUW.

Siedmiu prelegentów ze Szwecji, Hiszpanii, Irlandii, Wielkiej Brytanii, Francji, Grecji i polski zaprezentowało wzorcowe rozwiązania w zakresie projektowania przestrzeni publicznych w Europie. Zaprezentowano też obiekty wyróżniające się architekturą i dostępnością. Obecni byli również przedstawiciele Ministerstwa Infrastruktury i Urzędu m.st. Warszawy. W konferencji wzięło udział ponad 200 uczestników.

Zamiarem organizatorów było stworzenie niezbędnej dla studentów architektury, osób zarządzających, inwestorów i projektantów przestrzeni publicznych w Warszawie inspiracji. Prelegenci z zagranicy zostali oprowadzeniu po gmachu i ogrodach BUW.

adz

Konferencja **Marketing wewnętrzny i zarządzanie zasobami ludzkimi w bibliotece** odbyła się w dniach 24-26 czerwca w Białymstoku. Zorganizowała ją Biblioteka Uniwersytecka im. Jerzego Giedroycia, usatysfakcjonowana dobrym przyjęciem w 2007 roku I Ogólnopolskiej Konferencji nt. kultury organizacyjnej w bibliotece.

W wielu aspektach obie konferencje łączyła bliskość, nie tylko miejsca i uczestników, wywodzących się z różnego typu bibliotek i ośrodków bibliotekoznawczych, ale przede wszystkim, poruszanej tematyki. Kultura organizacyjna stanowiąca podstawowe narzędzie kształtowania relacji wewnętrznych w bibliotece jest jednocześnie jednym z obszarów oddziaływania marketingu wewnętrznego. Istnieją różne definicje marketingu wewnętrznego, ich elementem wspólnym „jest zauważanie potrzeby postrzegania pracowników jako wartościowych klientów – z ich potrzebami, oczekiwaniami, wzorcami zachowań”, czego konsekwencją powinno być „włączanie pracowników w procesy decyzyjne, pozyskiwanie ich zrozumienia i wsparcia w podejmowanych decyzjach, wzmożenie ich kreatywności i lojalności” (B. Żołądowska-Król, *Koncepcja i narzędzia marketingu wewnętrznego w bibliotece*).

Zaprezentowano 28 referatów w ramach pięciu sesji plenarnych: „Zarządzanie biblioteką”, „Marketing wewnętrzny w bibliotece”, „Motywacja i satysfakcja pracowników”, „Wizerunek biblioteki i bibliotekarza”, „Zespoły pracownicze i doskonalenie kadr”. Zastanawiano się, które modele zarządzania będą przydatne w bibliotece (H. Andruszko, *Total Participation Management – kolejna moda w zarządzaniu biblioteką?*), skłaniając się do stwierdzenia, że „pełny udział w zarządzaniu” (ang. TPM) zorientowany na osobę, nietraktowaną w sposób instrumentalny, sprzyja wdrożeniu zmian i elastycznemu dostosowywaniu się do nich pracowników bez uciekania się do metod autokratycznych. Podkreślono rolę przeprowadzania ocen okresowych pracowników jako istotnego elementu procesu zarządzania (M. Dąbrowicz, *Ocena okresowa pracowników w systemie zarządzania zasobami ludzkimi w bibliotece*), „większość pracowników oczekuje oceny swej działalności, chce wiedzieć, jak jest oceniana ich praca i zaangażowanie”.

Rozważania teoretyczne podbudowane były w wielu przypadkach badaniami własnymi, najczęściej ankietowymi, przeprowadzanymi w macierzystej instytucji lub w najbliższym otoczeniu. Przytaczano wyniki wielu z nich, a materia ich była bardzo różna. Badano m.in.:

► *Stosowanie motywatorów pozapłacowych w bibliotekach* (A. Chlewicka, K. Domańska), uzyskując odpowiedź, że najsilniejszym czynnikiem jest „dobra atmosfera w pracy”, a wśród innych wysoko uplasowanych znalazły się: „bezpieczeństwo zatrudnienia”, ale też „wykonywanie pracy użytecznej dla społeczeństwa”(na podstawie badań w dziewięciu bibliotekach bydgoskich). Podobne wyniki uzyskali badacze z Kielc — K. Gabryś i H. Suchojad (*Motywowanie i otwarty styl zarządzania na przykładzie Biblioteki Głównej Uniwersytetu Humanistyczno-Przyrodniczego Jana Kochanowskiego w Kielcach*), którzy w podsumowaniu stwierdzili jednak, że „system motywacyjny powinien uwzględniać zarówno stronę płacową, jak i pozapłacową. Narzędzia motywowania powinny być różnorodne, stosownie do oczekiwań pracowników instytucji. Jedno jest pewne: to, co dostają wszyscy, przestaje być motywujące – nagradzani powinni być tylko ci, którzy mają najlepsze osiągnięcia, pracownicy, którzy wyróżniają się na tle innych”.

► Jak przedstawia się wizerunek współczesnego bibliotekarza? Przedstawiono m.in. wyniki badań z Łodzi (G. Waliszewska. B. Leder-Niewola, *Związek między skuteczną komunikacją w bibliotece naukowej a satysfakcją pracowników w świetle badań ankietowych. Marketing*

wewnętrzny Biblioteki Uniwersytetu Łódzkiego) i Szczecina (A. Wolnowska, A. Komorowska, Z. Wardal, *Kreowanie wizerunku bibliotekarza poprzez jakość usług świadczonych w bibliotece*). Wbrew pokutującym wciąż jeszcze stereotypom, z badań przeprowadzonych w Szczecinie (Biblioteka Główna Akademii Morskiej) „wyłania się obraz bibliotekarza, który potrafi słuchać i reagować pozytywnie na potrzeby użytkowników, poświęca czas czytelnikowi, posiada ważną umiejętność jaką jest komunikatywność, traktuje czytelnika podmiotowo. Ma wiedzę z zakresu księgozbioru, orientuje się w tematyce literatury poszukiwanej przez użytkowników, dlatego też potrafi skutecznie doradzić i znaleźć pozycje zamienne do oczekiwanych”.

Inne ciekawe referaty, dotyczące np. metod *mentoringu* i *coachingu* i ich wykorzystania w bibliotece (w relacjach: pracownik o bogatym doświadczeniu – młody pracownik <mistrz – uczeń>, specjalista – młody pracownik <trener – podopieczny>) czy wykorzystania e-learningu w doskonaleniu zawodowym bibliotekarza, można znaleźć na stronie konferencji <http://bg.uwb.edu.pl/konferencja2009/?pid=materiały>

Uczestniczyłam w obu konferencjach, ich tematyka była dla mnie szczególnie interesująca ze względu na stanowisko zajmowane w Bibliotece. Poznanie problemów innych kolegów po fachu (widzianych z perspektywy kierowników, liderów czy też pracowników liniowych), ich analiza przedstawiona w referatach i dyskusje w gronie zainteresowanych po każdej sesji, stanowią dla mnie cenną naukę.

Elżbieta Petrović

* * *

ERASMUS 2008/2009 – ODCINEK IV

Pracownicy BUW i bibliotek wydziałowych biorą udział w wyjazdach zagranicznych w ramach programu *Uczenie się przez całe życie (LLP) - Erasmus 2008/2009*. W lutym biuletynie zamieściliśmy relacje Cardiff, Paryża i Monachium, w kwietniowym — z Sheffield i Budapesztu, w majowym z Pecs, Kopenhagi, Wenecji i Augsburga. Tym razem relacje Walentyny Karmelitow i Anny Książczak z Utrechtu i Marianny Czapnik z Londynu

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK UTRECHT

W dniach 8-12 czerwca odbyliśmy staż w Bibliotece Uniwersyteckiej w Utrechcie (Universiteitsbibliotheek Utrecht). Biblioteka powstała w 1584 r. jako biblioteka miejska, następnie w 1636 r. wraz z utworzeniem Uniwersytetu w Utrechcie zaczęła pełnić również funkcję biblioteki uniwersyteckiej. W latach 80. dwudziestego wieku rozpoczął się proces automatyzacji oraz scalania zbiorów rozmieszczonych w ponad 140 lokalizacjach na terenie Utrechtu. Obecnie Biblioteka Uniwersytecka w Utrechcie mieści się w kilku budynkach zarówno w centrum miasta jak i na terenie leżącego na obrzeżach Utrechtu kampusu uniwersyteckiego De Uithof. Na terenie kampusu znajduje się biblioteka główna (Universiteitsbibliotheek Uithof) oraz biblioteki wydziałów: medycznego, weterynaryjnego, matematyki oraz nauk o Ziemi. W bibliotece głównej mieszczą się zbiory wydziałów nauk społecznych i ścisłych oraz zbiory specjalne. Poza kampusem uniwersyteckim, w centrum Utrechtu położone są biblioteki wydziałów prawa i humanistycznego. Na rok 2010 planowane jest otwarcie nowej biblioteki (Universiteitsbibliotheek Binnenstad), która pomieści kolekcje obu tych wydziałów.

Biblioteka Uniwersytecka w Utrechcie zakończyła już proces retrokonwersji zbiorów. Obecnie największy nacisk kładzie się na rozwój działalności biblioteki w przestrzeni wirtualnej. Zagadnienia związane z gromadzeniem i przetwarzaniem zasobów

elektronicznych stanowiły główną część naszego szkolenia. W celu wyszukiwania e-publicacji stworzono katalog wydawnictw elektronicznych Omega, umożliwiający obecnie dostęp do ponad 16 milionów artykułów. Projekt Igitur realizuje misję Biblioteki swobodnego dostępu do informacji naukowej zajmując się elektroniczną publikacją i przechowywaniem prac naukowych. Archiwum Igitur zawiera pełne teksty prac naukowych (rozpraw, artykułów, raportów, monografii, etc.) powstałe na Uniwersytecie w Utrechcie. Większość z tych dokumentów jest ogólnodostępna. Ponadto Biblioteka Uniwersytecka w Utrechcie chce wychodzić naprzeciw oczekiwaniom użytkowników. W tym celu w ramach programu Partner In Science powołano do życia projekt Virtual Knowledge Centers, czyli platformy współpracy i wymiany myśli dla środowisk naukowych.

Nasze zajęcia odbywały się przede wszystkim w nowoczesnym budynku biblioteki głównej na terenie kampusu. Jeden dzień spędziłyśmy w centrum Utrechtu w bibliotekach wydziałów humanistycznego i prawa. Dzięki uprzejmości gospodarzy mogliśmy zobaczyć, jak wygląda przystosowywanie zabytkowych wnętrz na potrzeby nowoczesnej biblioteki.

Podczas wizyty zorganizowano ponadto wycieczkę do Biblioteki Narodowej (Koninklijke Bibliotheek) w Hadze.

Anna Książczak, Walentyna Karmelitow

BRITISH LIBRARY

W dniach 15-26 czerwca przebywałam na stażu w British Library w Londynie. British Library pełni od 1973 r. funkcję Biblioteki Narodowej Wielkiej Brytanii. Placówka ta należy do nielicznych w świecie bibliotek, których ambicją jest gromadzenie publikacji ze wszystkich krajów. W jej zbiorach liczących obecnie ponad 14 milionów wol. książek, ok. 1 milion czasopism, ponad 150 milionów jednostek książek rzadkich, rękopisów, map, muzykaliów, dokumentów życia społecznego, itd. reprezentowanych jest czterysta języków z całego świata. Biblioteka ma prawo do egzemplarza obowiązkowego z terenu Wielkiej Brytanii i niektórych dawnych kolonii.

Od 1998 r. wszystkie zbiory i agendy księżnicy mieszczą się w specjalnie zaprojektowanym dla celów bibliotecznych budynku. Biblioteka pełni też rolę placówki kulturalno-edukacyjnej, każdy „z ulicy” może wejść do środka, zwiedzić stałą wystawę najcenniejszych rękopisów iluminowanych, starych druków, map, archiwaliów itd. (obiekty są cyklicznie wymieniane), pracować z własnym laptopem lub skorzystać ze zbiorów (po otrzymaniu darmowej karty bibliotecznej). Księgozbiór jest udostępniany wszystkim zainteresowanym w jedenastu ogromnych czytelnich, z których rocznie korzysta ok. czterysta tysięcy osób. Stare druki udostępniane są w czytelni Rare Books and Music Reading Room. Zasadniczo wszystkie książki są dostępne, nie wyłączając egzemplarzy z kolekcji królewskich, z nielicznymi wyjątkami w zależności od stanu zachowania. Można zamówić dziesięć pozycji w ciągu jednego dnia.

Kolekcja starych druków i inkunabułów należy do największych i najcenniejszych w świecie. Zasób inkunabułów (druków wydanych w latach 1454-1500) liczy 12 500 woluminów (w tym dwa egzemplarze Biblii Gutenberga) obejmujących 10 390 wydań z ogólnej liczby 28 tys. zidentyfikowanych edycji na świecie. Tworzenie kolekcji historycznej zapoczątkował król Jerzy III panujący w latach 1760-1820. The King's Library, uzupełniana zbiorami kolejnych monarchów i innych wybitnych kolekcjonerów, mieści się w szklanej wieży umieszczonej w środku budynku. Przed 1973 r. zbiory te wchodziły w skład Muzeum Brytyjskiego.

Struktura organizacyjna biblioteki jest dość skomplikowana, bez wyodrębnionych działów zbiorów specjalnych, jak to jest praktykowane m.in. w Polsce. Początkowo przebywałam w dziale British & Early Printed Collections, natomiast w drugim tygodniu w dziale European Collections, w sekcji Slavonic & East European Collections. W ramach tego działu pracuje

osoba odpowiedzialna za polską kolekcję obejmującą publikacje od XVI w. po czasy współczesne.

Podczas pobytu zostały zrealizowane wszystkie cele założone w programie. Miałam możliwość zapoznania się ze specyfiką zbiorów, metodami przechowywania i zabezpieczenia, opracowania oraz udostępniania. Biblioteka pracuje w systemie ALEPH, w katalogu elektronicznym znajdują się opisy bibliograficzne znacznej części zbiorów (często na podstawowym poziomie). Ponadto w bibliotece są tworzone i rozbudowywane bazy i katalogi elektroniczne obejmujące poszczególne kolekcje, o zasięgu lokalnym lub międzynarodowym, np. ESTC (English Short Title Catalogue), ISTC (Incunabula Short Title Catalogue), bazy proveniencyjne (Named Collections of Printed Materials), opraw (Bindings database, Grenville bindings). To, co było najbardziej interesujące, to bazy opraw, zasady selekcji, opisu, terminologii w języku angielskim oraz sposób finansowania całego projektu. Miałam także możliwość obejrzenia interesujących opraw ze zbiorów biblioteki wykonanych w Polsce, Czechach i sąsiednich krajach.

W dalszej części stażu zaznajomiłam się ogólnie z kolekcją polską oraz zasadami doboru druków do tego zbioru. Do poloników zaliczane są druki wydane na terenie Polski, przy uwzględnieniu granic historycznych oraz w języku polskim niezależnie od miejsca publikacji. Polonikami w British Library nie są dzieła autorów polskich drukowane poza granicami kraju, co powoduje, że poza kolekcją znalazły się podstawowe prace Andrzeja Frycza Modrzewskiego, Stanisława Hozjusza czy Mikołaja Kopernika. Wśród poloników natomiast licznie reprezentowane są druki wydane w języku niemieckim w Gdańsku, Elblągu czy Toruniu. Obecnie prowadzone są działania zmierzające do opublikowania katalogu Polish Short Title Catalogue.

Oprócz pracy w British Library miałam okazję zapoznać się z kilkoma innymi bibliotekami, w tym słynną Bodleian Library w Oxfordzie oraz Taylor Bodleian Slavonic & Modern Greek Library, Cathedral Library and Archive w Canterbury oraz biblioteką School of Slavonic & East European Studies University College London (UCL), gdzie oprócz książek współczesnych znajduje się interesująca kolekcja starych druków z krajów Europy Środkowo-Wschodniej. Podczas całego pobytu miałam możliwość poznać wielu wybitnych bibliotekarzy, znanych mi dotychczas z licznych publikacji. Ponadto miałam sposobność zapoznania się z zadaniami i strukturą organizacyjną biblioteki tak odmienną od dotychczas mi znanych. Ponadto obejrzałam wiele niezwykle cennych, rzadkich i pięknych druków, rękopisów iluminowanych i dokumentów pergaminowych wydanych od XI w. W Oxfordzie zwiedziłam bibliotekę uniwersytecką znajdującą się nieprzerwanie w świetnie zachowanym budynku z końca XVI w.

Marianna Czapnik

* * *

JAK SIĘ DOBRZE ZAPREZENTOWAĆ?

Odpowiedzi na to pytanie starał się udzielić Mirosław Oczkoś, aktor i specjalista od emisji głosu, wykładowca w Warszawskiej Wyższej Szkole Filmowej oraz w SGH (Podyplomowe Studium PR) w trakcie wykładu *Sztuka poprawnej wymowy i autoprezentacji*, który odbył się 3 czerwca w Bibliotece Publicznej Dzielnicy Włochy m.st. Warszawy, staraniem Koła SBP przy tej bibliotece.

Z prawdziwie aktorską swadą wykładowca starał się przybliżyć zebranych podstawowe zasady autoprezentacji i poprawnej wymowy, której poświęcił dwie książki *Abecadło mówienia* (1999) i *Sztuka poprawnej wymowy, czyli o bełkotaniu i faflunieniu* (2007). Bez posiadania tej umiejętności trudno komunikować się w życiu codziennym bez względu na to,

czy jest się dziennikarzem, urzędnikiem czy bibliotekarzem. Mirosław Oczkoś stwierdził, że nie istnieje uniwersalny przekaz, stąd też należy brać pod uwagę, kim jest nasz odbiorca i odpowiednio zredagować informację. Przypominał o potrzebie zachowania czystości języka („naród istnieje, gdy ma swój język”), przestrzegał przed zachwaszczaniem go obcymi lub niby-spolszczonymi wyrazami i zwrotami. W polskim systemie kształcenia tylko w szkołach aktorskich i seminariach duchownych prowadzone są specjalne zajęcia „oratorskie”. Inni muszą radzić sobie sami. Dlatego też mówiąc o potrzebie samokształcenia aktor udzielił kilku praktycznych rad, pomocnych przy wystąpieniach publicznych (a te zaczynają się już od jednego słuchacza), na temat mowy ciała: postawy i gestykulacji. Polecił też ćwiczenia na obniżanie tonu głosu (gdyż emocje towarzyszące zwykle wystąpieniom powodują podniesienie naturalnego tonu, co może prowadzić do „koguciego” głosu), przeplatając wykład anegdotami z życia teatru i dowcipami celnie ilustrującymi, jak brak prawidłowej wymowy stwarzać może nieoczekiwane efekty komiczne, pobudzał słuchaczy do gromkiego śmiechu. Wspominał swych mistrzów, wielkich aktorów i reżyserów Jana Machulskiego i Adama Hanuszkiewicza, sypał przykładami znanych powszechnie z telewizji prezenterów i postaci medialnych, których błędy językowe są bardzo widoczne. W ten sposób wykład zamienił się w wartką gawędę świetnie odbieraną przez zasłuchane audytorium.

Przed wykładem zaproszeni goście z bibliotek warszawskich, oprowadzani przez kierowniczkę Biblioteki, mieli możliwość obejrzenia Czytelni Naukowej nr 6, w której odbywało się spotkanie oraz Biblioteki dla Dzieci i Młodzieży nr 22. Obie mieszczą się w zabytkowym pałacyku z początku XIX w. położonym w starym lipowym parku. Mimo obiektywnych trudności w wykorzystaniu nietypowych pomieszczeń pałacowych (owalne ściany, kręte wąskie korytarze) ich pracownicy szczyłą się wprowadzeniem dla czytelników wolnego dostępu do półek.

Z BUW w spotkaniu wzięli udział pracownicy OUiIN: Alina Cywińska, Magda Fedorczyk-Falis, Anna Kurek, Elżbieta Międzybrodzka, Monika Wąsowska i niżej podpisana.

Elżbieta Petrović

WYSTAWA DZIEDZICTWO KULTURY NARODOWEJ W KONSERWACJI...

... prezentowana była w dniach od 4 maja do 14 czerwca na Zamku Królewskim w Warszawie.

Ekspozycja prezentowała 30-letni dorobek prywatnej warszawskiej Pracowni Konserwacji Dzieł Sztuki państwa Faberów.

Magdalena i Wiesław Faberowie są absolwentami Wydziału Konserwacji Starych Druków i Grafiki warszawskiej ASP. Od lat specjalizują się w ratowaniu ruchomych obiektów zabytkowych. Obiektami ich prac były inkunabuły, rękopisy, dokumenty pergaminowe z pieczęciami woskowymi, starodruki, globusy, mapy, akwarele, grafiki, fotografie. Repertuar swoich usług poszerzyli również o malarstwo olejne. Różnorodność prac konserwatorskich można było zobaczyć na przykładach cennych zabytków narodowej kultury wypożyczonych na czas ekspozycji z wielu muzeów polskich oraz kolekcji prywatnych.

Obok cennych eksponatów można było zobaczyć urządzenia naukowo-badawcze, wykorzystywane w pracy konserwatorskiej (m.in. tor wizyjny mikroskopii konserwatorskiej, urządzenie do uzupełniania ubytków pergaminowych, rentgenografia do dzieł sztuki, ekologiczna komora do dezynfekcji i dezynsekcji). Niektóre z nich zaprojektowane przez Wiesława Fabera. Prezentowane były również materiały konserwatorskie jak i wystawiennicze. Wystawa miała też charakter edukacyjny, towarzyszyły jej warsztaty, na których można było zapoznać się z arkanami sztuki konserwacji.

Elżbieta Duziak

MODA MĘSKA W BIBLIOTECE JAGIELLOŃSKIEJ

Od 15 czerwca w sali wystawowej nowej części Biblioteki Jagiellońskiej prezentowana była wystawa *Fashionable, dandys, elegant*. Do Krakowa pojechały wszystkie plansze prezentowane w ubiegłym roku w BUW. Biblioteka Jagiellońska wzbogaciła wystawę czasopismami, fotografiami i innymi publikacjami ze swoich zbiorów (są wśród nich m.in. bardzo interesujące XIX-wieczne rozprawy o kroju sukien damskich i męskich polskiego krawca Tomasza Kulczyckiego, wydawcy „Dziennika Mód Paryskich”). Wystawie towarzyszą również oryginalne stroje, kontusz i surdut, wypożyczone z Muzeum Narodowego w Krakowie. Moda męska była pokazywana w BJ do 17 lipca.

Lilianna Nalewajska

KURS DLA NOWYCH PRACOWNIKÓW BUW – EDYCJA WIOSENNĄ

Tegoroczny kurs dla nowych pracowników odbył się w dniach 25 maja – 2 czerwca i trwał (18 godz.). Jego program obejmował następujące grupy zagadnień: historia i struktura organizacyjna Biblioteki, dokumenty BUW, Narodowy Uniwersalny Katalog Centralny NUKAT, katalogi tradycyjne oraz katalog online bibliotek UW, system wypożyczeń międzywydziałowych UW, system klasyfikacji Biblioteki Kongresu i rozmieszczenie zbiorów w Wolnym Dostępie, strona domowa BUW, zasoby elektroniczne oraz elektroniczna biblioteka Uniwersytetu Warszawskiego. W dwóch ostatnich dniach kursu nowi pracownicy zwiedzili oddziały i gabinety zbiorów specjalnych BUW. Dla uczestników przygotowano też mapki tzw. stref pracowniczych na poziomach: 0, 1 i 2 (zgodnie z sugestią uczestnika kursu z poprzedniej edycji).

W kursie wzięło udział 8 osób z następujących oddziałów: Gromadzenia i Uzupełniania Zbiorów, Ochrony i Konserwacji Zbiorów, Przechowywania Zbiorów, Udostępniania i Informacji Naukowej oraz jedna osoba z Samodzielnej Sekcji ds. Organizacji, Współpracy i Promocji.

Uczestnicy chwalili sobie program i formę kursu, narzekano tylko na zbyt małą ilość czasu na zajęcia, w związku z tym w kolejnych edycjach kursu będzie go więcej (szczególnie na wycieczki po oddziałach i gabinetach BUW).

Anna Gimlewicz

KADRY

Przestali pracować:

- mgr Justyna Wilk-Żmigrodzka, mł. bibliotekarz, Centrum NUKAT, od 30 czerwca.

Numer zamknięty 31 sierpnia 2008 r.

Uwagi, komentarze i teksty do biuletynu prosimy kierować do Anny Wołodko, pok. 235, tel.: 022 55 25 650, 601 786 494, e-mail: a.wolodko@uw.edu.pl